

gledat pod melin i nije našel kožu. Znal je taki kak je. Zeme pušku i ide ju iskat.

Došel je žalosten na jedno križanje, zestal ga je jen človek i pital ga je kaj je došel i kaj išče. Ov je povedal kak je i človek ji rekel: ja sem vučji pastir, ja tebe hočem pomoči, ja bum 'se vuke dozval, ako ju ne budeš poznal, jao tebi. Ov je rekel da ju pozna, a človek je puhnul v rog.

Došli so vuki, pita ga: jeli ovde? On reče: nije. Tak drugi i tretji put načini i pita: jeli ovde? On reče: je, on koj naj zajdni ide. Onda ga je vučji pastir slekel. Ov si ju je zel i dimo odpeljal i onda su još dugo skup živeli.

3. Nezadovoljna žena.

Vu jednom selu živel je jenput jeden ribar i ov imel je jako pohusnu ženu. Jenput išel je lovit ribe vu jen potok i ne mogel nikaj vloviti. Na jenput spazil je jednu ribu i on je nju zakvačil z vudicom. Riba ga je prosila da ju nek nazad pusti vu vodu i on ju je pustil. Onda ga je pitala riba, da kaj oče zato kaj ju je pustil nazad vu vodu. On ji je rekel: a kaj bi ti, boga ribica, meni dala kad sama nikaj nemaš? No, samo ti reci meni kaj očes, ja bum vre mogla dati ti. Onda je ribar nju zaprosil da bi mu dala navek dobro na svetu i sreču sakomu poslu. Onda je riba znikla i on je išel dimo. Došel je dimo i povedal je ženi kaj mu se je pripetilo. Onda mu je ona rekla: a, ti si itak veliki bedak, a kaj si si to išel prosit, kaj nesi znal nikaj boljšega prositi? idi vezda nazad pak ju prosi da nek napravi da bude naša hiža mam na tri kondinacije, da ne budemo vu ovaki kolibi. On je išel i došel je do onoga mesta i počel je ribu zvati. Riba došla je van i pitala ga je da kaj on oče od nje. Onda je on rekel: moja žena neće tak kak ja očem. A kaj oče? Ona oče da naša hiža bude na tri kondinacije. No, idi dimo, ona već ima na tri kondinacije hižu i nutri sedi već. On je išel dimo i našel je lepu hižu i svoju ženu vu nutri. Onda bila je nekuliku danov vu ovi veliki hiži. Za jeden časek rekla je mužu: idi ti pak ribu zvat i reci ji da ti nek napravi da bum ja velika gospa i da bum imela puno lepih oprav pak da bum jako lepa. On je bil žalosten i išel je pak iskat onu ribu. Došel je do onoga potoka i počel je ribu zvati. Onda mu se je riba pokazala i pitala ga je da kaj oče pak. On ji je odgovoril: moja žena neće tak kak ja očem. A kaj ona oče? Ona oče da bude velika gospa i da bude imela puno lepih oprav i da bu jako lepa. No, idi dimo, ona već ima kaj si je želela. On je išel dimo i ona imela je već se kaj si je želela. Onda je bila nekuliko danov zadovoljna, ali onda je pak rekla mužu: idi tam pak iskat ribu i reci ji nek ti napravi da bum ja grofica. On je išel i bil je jako žalosten, došel je do onoga potoka i počel je pak ribu zvati. Onda mu se je riba pokazala i pitala ga je da kaj pak oče. On je rekel: moja žena neće tak kak ja očem. A kaj oče? Ona već oče biti grofica. No idi, ona je već grofica. On je išel, žena mu je već bila grofica. Onda je ona pak rekla za nekoliko danov mužu: idi pak iskat ribu i reci ji da nek ti napravi da bum ja carica celoga sveta i da bum pak vekšu hižu imela. On je išel i došel je do onoga potoka i počel je pak ribu zvati, i riba mu se je pokazala i pitala ga je da kaj oče. Onda je on rekel: moja žena neće tak kak ja očem. A kaj oče? Ona oče biti carica celoga sveta. Onda mu je riba rekla: idi dimo ona je već kaj si je želela. On je išel dimo i našel ju je kaj je bila carica celoga sveta i sami generali bili su okol nje. Ona je bila nekuliko danov carica, onda je rekla: idi ti, moj muž, pak iskat onu ribu i reci ji, nek ti napravi da bum ja bog. Onda je bil on jako žalosten i išel je iskat onu ribu i došel je do onoga potoka i počel je ribu zvati. I riba ga je pitala da kaj oče. On je nji rekel: moja žena neće tak kak ja očem. A kaj oče? pitala ga je riba. Ona oče biti bog. Onda je rekla riba: idi samo dimo,

ona ti je već bog. On je išel dimo, ali kaj? on je našel onu istu kolibicu vu koji je bil negda. — To je kraj.

Različne misli.

Okó.

Okó je solnce tvojega telesa,
Je vrag in angelj tvojega pokoja,
Žerjavica peklenškega pozoja,
Je čisti žark, ki v njem blešče nebesa.

Beseda.

Beseda je iz serca izkresana,
Netilo serčno iskrica paleča,
Je lek hladiven, rožica cveteča,
Pušica v žive persa zakopana.

Misel.

Električna je iskra misel tvoja,
Ne zre na uro, ko po zemlji šviga;
Čez svet jo lahka perotnica vzdiga
Od pekla do nebeških vrat podboja.

Vést.

Vést je na sercu oljkina mladika,
Če po pravice blagem potu hodiš;
Če pa v slepote kužni mlaki blodiš,
Je pisan gad, ki te brez mira pika.

Dobre dela.

Visoka lestva so pobožne djanja,
Sloní na nebu, v zemljo se opera,
Po njej človeka vodi terdna vera,
In z nado se ljubezen na-nj naslanja.

Obup.

Obup je brezden, ki se v pekel steza,
Kdor pade va-nj, iz njega več ne more,
Nič več ne vidi upa mile zore,
Od dné do dné globeje se pogreza.

Fr. Cegnar.

Dopisi.

Iz Ljubljane. Še pet tednov, in nova postava za obertnike in rokodelce ima moč zadobiti, pa razglasa slovenskega še zmiraj ni. Rokodelci v Ljubljani in po deželi bi postavili, ktera je za njih prihodnost tako važna, radi na drobno zvedili in željno pričakujejo nje razglasa v jeziku, ki ga razumejo. „Novice“ so sicer naznanile poglobitniše razdelke nove postave, al celo od konca do kraja natisniti so obljubile, kadar pride v avtentični prestavi na svetlo. Žal nam je, da ne moremo obljube spolniti, čeravno je čas začetka nove postave že blizo. Kupčijska in obertnijska zbornica krajnska je že uverstila zdruštva (Genossenschaften). Kadar pride na to, da se imajo ustanoviti, bojo naši ljudje debelo gledali, kaj je to, ker postave, ki jih določuje, ne poznajo. Živa potreba je, da sl. ministerstvo bi dalo berž saj take postave v različnih avstrijskih jezikih tiskati, ki globoko segajo v življenje narodov, ki nemškega jezika ne razumejo, jim tedaj nemški razglasi nič ne pomagajo. — Iz tiste zgodbe v Bledu leta 1813, ki so jo unidan „Novice“ popisale pod naslovom „Serčne Blejke“, je gosp. Germovnik, priročnik tukajšne biblioteke, napravil igro z narodnimi pesmami in plesi, ki se bo 26. dan tega mesca igrala v tukajšnjem gledišu; dekoracija, ki predstavlja okolico blejskega jezera, je nalaš za to igro narejena. Radostni pričakujemo večera, ki nam ima v igrokazu podati kosček domače zgodovine, pa radovedni smo tudi viditi, kako bo gosp. pisatelj rešil težavno nalogo, iz preproste dogodbice napraviti veliko gledišno igro, in kako bo junaške Blejke postavil „auf die Bretter, die die Welt bedeuten“. Če bo igra dopadla, se bo, kakor se nam je povedalo, prestavila v domači jezik. — Ljubljanske cukrarnice je žalibog! res konec, ker uni teden je bila tudi še ostalim 82 delavcom služba odpovedana z mesično plačo.

Iz Ljubljane. „Danica“ v poslednjem listu naznanja sledeče: Te dni bo visokočastljiva namestnija škofijska razposlala razglas za pismo verne udanosti do sv. Očeta in zastran radovoljnih darov v ta namen.

Iz Ljubljane. V pondeljek — na sv. Jožefa dan — je obhajala Ljubljana slovesno odkritje krasnega spominka, ki ga je napraviti dala slavnemu c. kr. maršalu Jožefu grofu Radecki-mu, svojemu častnemu mestnjanu, kterega — kakor se bere v gospod dr. H. Costa-tovi knjižici — oženjenega leta 1798 z rojakinjo krajnsko grofinjo Frančiško Strasoldovo dežela kranjska od leta 1807 med svoje deželane šteje, ko je grajšino teržiško v posest dobil. Ob 10. uri dopoldne se je začela slovesnost s sv. mašo v nunski cerkvi, kjer se je snidla pod predstvom svetlega nadvojvoda Ernest-a in prevzvišenega deželnega poglavarja grofa Chorinski-ga obila množica vojaških častnikov, med njimi tudi sin rajnkega maršala general-major Radecki, civilnih višjih uradnikov in druge gospôde, višjih duhovnih gospodov, mestnih odbornikov z župana-namestnikom na čelu in magistratnimi uradniki, vodjev in učenikom ljubljanskih šol itd. Krog drevoreda so stale kerdela tukajšnjih vojakov v paradi. Po maši se je cela množica zbrala na mestu svečanosti — v okinčani sredi drevoreda na kongresni ali kapucinarski planjavi, kjer je spominek postavljen, ki pa je zdaj še zagernjen bil. Ko je gospod Guttman, župana-namestnik, krepko zloženi posvečovanji ogovor blizo do konca izgovoril, se je po besedah: „Odgermi se spominek, in pokaži nam prijazno obličje našega visoko spoštovanega somestnjana!“ pokazala podoba slavnega maršala, ki jo je dunajski mojster Fernkorn (tudi danes tukaj pričujoč) iz bronu res izverstno vtil, da je živemu vsa podobna, naš domači mojster Toman pa ji iz karškega kamna podnožje tako lepo izdelal, da se delo ujema v vseh razmerah. Ko je bil spominek odger-njen, je stopila zala punčika Ambroževa Otilka pred spominek in serčno govorila, od gosp. prof. Melcer-ja v dostojni besedi zloženi govor, položivši nazadnje slave venec mu na podnožje. Ko je bilo vse to končano, so vse vojaške kerdela marširale memo spominka. Ob dveh popoldne je bilo na mestnem strelišu kosilo napravljeno 100 vojakom; zvečer je bila okolica spominka razsvitljena; v strelišu pa je bila veselica s tombolo v prid krajnskim invalidom.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. Ministerstvo je oklicalo razglas, po katerem imajo bukvice delavcov, ki jih nova postava za obertnike in rokodelce predpisuje, za potne pisma (pose) veljati.

— Po razglasu ministerskem se bo 1. maja tudi v vojaški Granici na cesarskih cestah cestnina tako pobirala kakor po družih cesarskih deželah.

— Že so tukajšni časniki za terdno vediti hotli, da se bo novo državno posojilo z loterijo za 200 milijonov gold. te dni oklicalo in sicer z 400.000 srečkami (lozi) po 500 in po 100 gld., ki bojo po 5 od 100 obresti (činža) donašale in bojo v 60 letih (2krat na leto) izsrečkane. Zdaj se pa spet pravi, da se ta loterijni zajem še ne bo oklical, ker vlada hoče o tem poprej svét pomnoženega državnega svetovavstva zaslišati, ki bode mesca maja poklican.

— Znani vitez Karl Ghega, prvi ministerski svetovavec za železnice, je 14. t. m. na Dunaji umerl 59 let star.

— Iz mnogih dežel našega cesarstva se sliši, da krajcarji, zlasti pa šestice, čedalje bolj zginjujejo. Krajcarji grejo na cesarsko Laško, kjer se pri današnji aži pri 3 krajc. 1 krajc. dobička vjame; šestice pa grejo na Turško, kjer nadomestujejo piastre, in pa na Parsko, kjer veljajo za parske dvojače.

— Vodja kreditnice gospod Richter je še zmiraj zapert, čeravno se je pred nekimi dnevi govorilo, da je nedolžen ali saj tako malo kriv, da bode za čas preiskave iz zapora izpušen. To se je toliko bolj mislilo, ker so se imenitni ljudje za-nj potegnili.

— Ministerstvo dnarstva je dalo naznanje, da se bo cesarski železni rudnik v Turii Remeti na Ogerskem po dražbi prodal; cenjen je na 84.000 gold. nov. dn.

— V tukajšno najdenišnico ali hišo za podveržene otroke so vzeli lani 8.000 podveržencov ali razpotnikov. To ni ravno velik dokaz tukajšne čudorednosti.

Iz Tersta. Kakor slišimo, se napenjajo vse moči, da bi se železnica med Nabrežino in Kasarso kmali dodelala; pravijo, da bojo tudi vojaki pomagali delati.

Iz Saleburškega. Pri nas kakor na gornjem Štajarskem je unidan toliko snega padlo, da najstareji ljudje takega ne pomnijo. Ker zdaj še zmiraj zmerzuje, potem pa utegne biti, da bo hipoma sneg se tajati začel, se bojimo nevarnih ponodinj.

Česko. Iz Prage se piše, da so na včerajšni živinski sejm pripeljali svinjo angležkega rodú 8 centov in pol težko, vola pa s 16 centi. Vse je občudovalo velikana.

Marsko. Ponarejeni bankovci po 100 gold. niso pri nas bele vrane; berž ko ne, so se zatrosili iz Ogerskega.

Horvaško-slavonsko. Iz Zagreba 13. marca. — Višje armadno poveljstvo je izročilo tukajšni deželni general-komandi 12.000 gold., naj jih po 100 in 150 gold. razdeli tistim 86 udovam in sirotam horvaško-slavonskih graničarjev, ki so v poslednji vojski smert storili.

— Iz rudnikov v Banatu se piše 13. t. m., da se je poslednje dni spet huda zima povernila; gore so spet polne snega; po dolinah pa žuga lakota; v bližnji rumunski vasi je te dni res nekoliko ljudi lakote umerlo.

Ogersko. Iz Pešta 15. marca. Danes je bilo tukaj nepokojno — piše „Wien. Ztg.“. „Študentje so hotli obhajati spomin prekucijnih homatij leta 1848 in se namenili v cerkev iti k biljami, potem pa na pokopališčih v Budi in Peštu moliti na grobih honvedov, ki so takrat smert storili. Policija je to zvedila in pred cerkve in pokopališča postavila stražo. Zjutraj ob 9. uri je prišlo res blizo 400 do 500 študentov v narodni ogerski opravi in so hotli najpred v veliko cerkev, potem pa v cerkev frančiškanov, in ker tudi tukaj niso noter mogli, so se podali v protestantsko cerkev, kjer so odzad noter prišli in po odpeti kratki molitvi, se na pokopališče poleg Francovega mesta podali; tu pa jim je uhod branila straža. Zabavlja je uradnikom so se podali na drugo pokopališče, kjer je med njimi in policijsko stražo se boj začel, v katerem so bili 3 študentje ranjeni, 9 pa vjetih, zoper ktere se je že sodniška preiskava začela. Mesto je bilo sicer popolnoma mirno“.

Iz Petrinje v Banatu se od 13. t. m. piše „Agr. Zeitg.“, da čedalje več Bosnjakov beži iz svoje domovine, kjer jih Turki preganjajo, in čez mejo zavetja iše. Poslednje tri dni jih je toliko le-sem pribežalo, da jih je po ulicah vse polno. Kakor pravijo, po 40 do 50 oboroženih Turkov plane v kristjansko vas, ki tako dolgo stiskajo prebivavce, pri kterih kaj dnarja čutijo, da jim morajo dati zadnji groš ali pa konec storiti. Ko so unidan nekega starca, ki je le-sem pribežal, vprašali, odkod da je? je vès nevoljen odgovoril: „I, odkuda? Iz proklete nam Bosne!“ To preganjanje terpi sicer že nekoliko let; al tako, kakor je zdaj, še nikdar ni bilo. Kaj bo iz tega? Kako hočemo mi preživiti revne Bosnjake, ki sami nimamo živeža odveč? Ako se oberremo v Pariz, in beremo, kar ondašnji časniki v eno mer terdijo, da kmali bojo homatije turške pozornost sveta na-se obračale, se to, kar se počasi na Turškem pripravlja, res čudno ujema s prerokovanjem francozkim.

Serbija. Iz Belligrada 17. marca. Po verjetnih pismih iz Carigrada je sultan kneza Mihaela Obrenovića